

పవన
సర్వ
సహాయత

శ్రీశైల వర్షత సానువులలోనుంచి వస్తున్న చల్లని గాలి. ఓషకులతో నిండిన కకరణాల చెట్లూ, మహావృక్షాలూ, లతలూ దల మీదుగా వీస్తున్న సుగంధభరిత ముస గాలి డాక్టర్ సుభాకర్ ను ఓ విధ ముస దివ్యానుభూతిలో ముంచెత్తుతోంది. అంతంగావున్న బిల్వ వృక్షాలూ, లేత రుపు రంగుతో వున్నవాటి చిప్పకూ, అద్భుత చృశ్యంగా తోస్తోంది. హాట కశ్యరానికి ఘమారు వన్నెండు కిలోమీటర్ల మారంకోవున్న చిక్కటి అటవీప్రాంత మది. డాక్టర్ సుభాకర్ ప్రత్యేకం తన పరిశోధనలకోసం, ప్రభుత్వ అనుమతి తోనూ, శ్రీశైల దేవస్థానం అనుమతి తోనూ, వేటాయిండుకున్న ప్రదేశమది. అక్కడ పశాలమైన బదు గదులతో అంద మైన చిన్ని బంగళా ప్రభుత్వమే ఆరు నెలల క్రితం నిర్మించి ఇచ్చిందతగాడి కోసం. ఓ జీవూ, జీవు డైరవరూ, ఇద్దరు నౌకరు కుర్రాళ్ళూ, ఓ వంటవాడు, ఓ గూర్ఖా పుంటారతగాడికోసం. బంగళా ముట్టారా ఇనుప ముళ్ళుతీగతో ఎత్తైన

కంచె పున్నది. "ఇది ఉపయోగణ్యం... అంటే ప్రాబ్లెమ్ ఫార్మెట్: ఇక్కడ ప్రభుత్వ అనుమతి లేనిదే, వృక్షాల నరకటం నేరం. న్వేచ్యగా తిరిగేజింకలు కెళ్ళు. దుప్పలు, అడవి దున్నలు అడవి పండులు చిరుతి పులులు నక్కలు పిప్పిజాతి పక్షులు, చేటి నావరే, వేటాట ము నేరిమే: అంచేత ఇక్కడి అటవీ సంపద. పశువులు, మృగాలూ, నిత్యసూత నంగా పున్నాయి. మనలాటి నగరవాస లకు మనసు పులకించే ప్రకృతి ఇది.

సుభాకర్: మనిషి పాదం, అడుగులు విస్తరించినంతమేరూ: భూమిమీద, ప్రకృతి నాశనమైపోతోందినాడు. నగరాలు నాగరికత పెరిగేకొద్దీ, మనిషిలో మానవత్వం నశించిపోతోంది. పూర్వం ఆ మానవుడు తన ఆహారంకోసం మాత్రమే ఆత్మరక్షణకోసం మాత్రమే పక్షుల్ని మృగాల్ని వేటాడేవాడు. తనకోసిన గూడు నిర్మించుకొందికి మాత్రమే నృకెల్ని సరికేవాడు. ఈనాటిలాకాదు. మనిషి ఆకలి రుటులకు పక్షులూ, పశువులూ జల.

ఊ క్రిమికీటకాలూ ఒకచేమిటి? సాటి
 సోపిసి రప్ప. మిగతా అన్ని జీవరాసు
 నూ బలిచెస్తానాడు. మానసికమైన
 ఈ క్రిమికీటకాలూ ఒకచేమిటి? మన
 రాజకార్యాలను నిర్మొకచేయటంతో
 గళ్, ఒడవులను ఒడవులై సరికింప
 స్తోంది ఎదూ అగ్నిపోయాయి. పంటలు
 కీటకాలూ మామిదాని ఐనిజ సంపద
 ంరా మానివుడి విద్య తిరిరావసరాలకూ
 పుష్కలమూ అగ్ని పోయింది. క్రిమికీ
 ంవ్యమూ. వ్యాధిలై కోల్పోయే భద్రదా
 హిత్యమూ ఏర్పడుతోంది. ఊకంపాలు
 కాలవరాలు, సముద్రపు పొంగులూ.
 పెప్పలూ వాటి ఫలితమే:

గాలి, నీరు, ఆహారం. మనిషి రక్తం
 గదా మరీనమైపోయినాయి నీటిలో.
 వ్యనికాలుష్యం, వాతావరణ కాలుష్యం.
 పరీశ్రమైపోయింది ఇది ఇలాగే కొని
 ంగితే మరో అల్ప కాలాల్లోగా. ఏ
 ందులకూ ఈ కాలుష్యాలను ఎదుర్కొనే
 క్తివుండదు. మనుషులు వ్యాధిగస్తులూ
 ంనుటూ. అల్పమే అనుకున్నా అయి.
 వానవజాతి పశుపక్ష్యదులకున్న పక్తి
 గదా దీని స్థితిలోకి దిగకాలవచ్చు

డ్యార్ సుధాకర్: సుప్య నాశమ్యడివి
 కడెంటువి నా ఆశయాలనూ, ఆలోచ
 ం అర్థంచేసుకోగలిగిన మే చా వి వి.
 ందులే నేనీ మహాత్తర కార్యక్రమాన్ని
 ందు పెడుచున్నాను. సుప్య నిర్వహించి
 జయం సాధించగలవన్న భృపచిత్వానం
 ంచుంది నీకు అన్ని పనులు, ప్రభుత్వ
 ంయంతో, నా పంకుదిడితో కల్పిస్తానునీ
 ంనుదన ప్రదేశాన్ని ఎన్నిక చేస్తాను. నీ
 పయోగం ప్రాంఛింతు. గాలినీ, నీటిచే
 గావలంజ కాలుష్యాన్ని నివారించే

"వాక్సీరియా"ను సుప్య కనుగొనాలి.
 మన జన్మభూమిని. రాజోయే తరల్ని
 సుప్య. నీలాంటి యువ సైంటిస్టులు
 కలెవరే? వీరిని కనుగొని, మన ప్రభుత్వం
 త్వంగా ప్రవర్ధించేదిన ఈ శ్రీశైలవర్వత
 సానుభలు నీకు అనుకూలమైనవి .... గో
 ఎదోచో:"

సుధాకర్ ద్రుక్కువచ్చాడు. ఆ మాటలు
 మరల మరల ప్రతివ్యనించాయి. మద్దూరా
 కిగాను క్రిమికీటకం, మన ప్రభుత్వం
 గురువు. ప్రఖ్యాతి సైంటిస్ట్ అయిన
 డ్యార్ శంకంకరన్ వి ఆజ్ఞ వ ఉద్దోష
 తనకి చేశాడు డ్యార్ శంకంకరన్, "వాతా
 వరణ కాలుష్యాలను అరికట్టటం లో
 సైంటిస్టుల పాత్ర" అనేవిషయమైచర్చించ
 టానికి అంతర్జాతీయ సైంటిస్టుల సమా
 వేశానికి హాజరై, తిరిగివస్తూ వి మా వ
 ంప్రమాదంలో మరణించాడు. అదే విమా
 నం లో ఉండిన తనూ, మరో ఇద్దరు
 హాతయాట్లం సాయంతో. కొనప్రాచాలతో
 బయటపడి బ్రిటికారు డ్యార్ శేవ.శంకంకరన్
 ఆజ్ఞయేరకు, తనిక్కడకు వచ్చాడీరోజు.
 తనూ ఆ విమానప్రమాదంలో మరణించి
 వుంటే, శంకంకరన్ కోర్కె.కోర్కెగానే
 మిగిలిపోయేదేమో! తను బ్రిటికారు అంటే
 తన మహాత్తర కార్యక్రమం అ మ లు
 జరిపేందుకే బ్రిటికారు....

ఐదు గడులలో పెద్దదీ, విశాలమైనదీ
 అయినగది లేజారేటకీ. మరోగది పంటకీ,
 డైనింగ్ రూంకీ కేటాయింపబడింది. మరో
 గది, బెడ్రూం కమ్ గెస్టరూంగామూర్నాడు
 మరోరూం నొక్కటి ఇంకో రూంలో, తన
 ప్రయోగశాల కవసరమైన ఆకులూ, తీగెలూ
 మట్టి, నీరు, వేర్లూ వగైరా వస్తువస్తుదా
 యం తద్రవరచేందుకు, పెట్టో చిన్న

లండా, పండా చివరగా బాత్యం కం
 ట్రీన్ పున్నాయి. ఆ వృక్ష వృక్ష
 స్పింగ్ కవతలగా తింకలు పరుగెత్తు
 యి. నక్కలు పూకలువేసుంటాయి.
 జీవ నహజ ప్రకృతి .... మనోట్టమై
 కృతి ఇది. "చెంబులు వచ్చారుసారీ:"
 కరు కుర్రాడి మూలతో తృప్తిపడ్డాడు.
 క్షర్ సుధాకర్. ఆలోచనలు కట్టిపెట్టి
 రండా చివరకు వచ్చాడు.

నలుగురు చెంబు యువకులు గోనెపట్టి
 ందులలో సుధాకర్ కోరిన నమూనా
 పట్టి, ఆకులూ, వేర్లూ వట్టుకవచ్చారు విడి
 డిగా- అన్నీ చూశారు.

"బావుంది" మెప్పులగా అన్నాడు.
 ందులు సంతోషించారు. ద బ్బు లి స్తూ
 ప్తీ అన్నాడు "ఇవన్నీ శుద్ధిచేసేందుకు
 చెప్పినట్లు చేసేందుకు. మీలో ఇద్దరు
 ప్తీ ఉండి. ఎట్లండి మరొకరికి దిసుసులు
 వల్లిపంతు చెబుతాను. తీసుకవచ్చురు
 నీ!" అన్నాడు. చెంబు యువకులు
 సంతోషంగా తలలుపి వెళ్ళిపోయారు.
 కలపాలు, పంచెలు లంగోటిల్లాగా విగించి
 ప్తీ, నల్లగా బలిష్ఠంగా వుండే ఆ యువకు
 కు ఈ బస్టిబాబు డిల్లీనుండి వచ్చాడనీ,
 గొప్ప చదువు చదివాడనీ, తెలుగువాడే
 ననీ, తెలుగువాడే వుంటే తెలుగులోనే
 హట్లాడుతున్నాడనీ చాలా మురుపుగా
 వుంది. గోరవంగా వుంది. తమ శక్తిదగ్గ
 గా వుండటం ఆనందాన్ని కలిగిస్తోంది.

"జీవు రెడిగా వుందిసారీ! మనం
 క్షమా?" అన్నాడు క్షేవర్
 "పద"

"జీవు వెళ్ళింది" ముందస్తుగా పాల
 కార్, పంచదార చూశారు. శిఖ రేళ్ళరం
 ప్తీ, శిఖర దర్శనం చేసుకుని, సాక్షి

గణపతికి మొక్కి, శ్రీశైల మల్లికార్జునుడి
 ఆలయంచేరారు. మల్లి నాదుడికి శిరసా
 మొక్కి, భ్రమరాంబను దర్శించి.
 శివాజి ద్వారంపద్ద అవాక్కుగా నిల్చుండి
 వాయాడు. ఏండిక? ఏం వట్టుదల ఆ
 మహోన్నితుడిది? ఆయనకు భవానీ ఖర్షం
 ప్రసాదించ బడిందికక్కడేంటారు చరిత్ర
 కారులు. కొందర్లో నీళ్ళూరే అ ద్దు త
 ప్రకృతికి సాక్ష్యం సేతుకంఠం. వృద్ధ
 మల్లికార్జును శిరసుమీదిజలం ఓఆశ్చర్యం.
 విశాలమైన త్రిఫల వృక్షం, త్రిగుణాలకు
 సంకేతంగా, ఏం శిల్పం? ఏంసంస్కృతి?
 ఏది చరిత్ర! ఆహా!

"ఇది నా దేశం! ఇది నా జన్మభూమి
 మహోన్నత సంస్కృతి, ఎంతటి ఆంద
 మైన సంస్కారం ప్రే ఖ్నా వి పు ం డీ
 భూమిలో! ఆయితే మానవుడి వెర్రి
 నాగరికత వాతావరణ కాలష్యాంతు దాది
 తీసి, భావికరాలకి స్వచ్ఛమైన నీటినీ,
 గాలినికూడా దూరంచేస్తోంది. ప్రస్తుతానికి
 డాక్టర్ శివశంకరన్కు . అపిష్టెంటుగా
 వుంటూ, తనూ ఆయనా కలిసి రూపొం
 దించిన ఫార్ములాతో వాతావరణకాలష్యా
 నికి తట్టుకొని ధృఢంగా జీవించగం
 "భాక్తీరియా" కనుగొన్నాడు. ఇక
 ప్రస్తుత ప్రయోగంలో - వా తా వ ర ణ
 కాలష్యాన్నంతటిని తనలోకి తీసుకుని,
 స్వచ్ఛమైన, శుద్ధిపరిచబడిన, అమలిన
 మైన నీటిని, గాలిని మానవాళికి ప్రఫా
 దించే "భాక్తీరియా" రూపొందాలి. ర్షధ
 పేక్ష వుంటే అది కష్టసాధ్యమేమీకాదు.
 వృత్తాలలోని "కిరణజన్యసంయోగక్రియ"
 ఆధారంగానే-(ఆవి తమలోకి కార్బన్
 భయాత్కేంద్ర తీసుకుని, ప్రాణవాయువును
 వివర్ణించినట్లుగా) ఈ తన ప్రయోగం

కుంటే మౌనం వహిస్తారట...." క్రిస్టర్ అన్నాడు. చీకటి వడబోతోంది. కఠూహలం కలిగింది. వెళ్లాలి చద."

చిన్న వెదురు గుడిసెలో దర్బావం మీద కూర్చొని పున్నాడుస్వామిజీ. కామవరాలు దేహం. ఆజానుబాహి శరీరం, అప్పుడప్పుడే జుట్టుఅల్లులు కడుకోందేమో గరసు మీద బిగించిన ముడి, సంస్కారం పుట్టే వదులున్న చిరువవ్వు.

"నా పేరు డాక్టర్ సుధాకర్, కౌన్సిల్ ముఖ్యమైన ప్రయోగాల కోసం, ఈ ప్రాంతంలో గవర్నమెంటు సాయంతో బంగళా కట్టించావి, లేజారేట్లపెట్టుకుని పున్నాను." తనవి కామ వరివయం చేసుకుంటూ అన్నాడు సుధాకర్.

స్వామిజీ చిరువవ్వువవ్వారు. వల్లెటె బదేశ్లోపు పుండవచ్చు. దృఢమైన శరీరం కాబట్టి ముప్పెయిబదేశ్లోపు వాడిలా కనిపిస్తున్నారు. ఇద్దరు చెండుయువకులు, సుధాకర్ కి కుంగ గడ్డివరిచారు కూర్చోవటానికి.

"వంతోషం, ఏం ప్రయోగాలు చేస్తున్నారు?" స్వామిజీ సాదరంగా అడిగాడు. సుధాకర్ వివరాలు చెప్పాడు. తనగురువు గారైన శివశంకరన్ ఆసీష్టం చెప్పాడు.

చాలా గొప్ప సంకల్పం. మీకు అన్ని విధాలా ప్రకృతి, భగవానుడూ తోడ్పడాలి. తోడ్పడుతానని ఆపేర్చుకొన్నాను. అన్నాడు. అయితే మిమ్మల్ని ఏరు త్యాహా పరచేందుకు చెవ్వులం లేదేమట. మీకు ముందు జాగ్రత్త హెచ్చరికగా ప్రకటించబడుతుంది.... మీరు వహ్య దయతో నా మాటల్ని అర్థంచేసుకుంటారా?" స్వామిజీ అడిగారు.

"తప్పకుండా. మీలాంటి వారు చెప్పే

మాటలు ఎంతో విలువైనవి." సుధాకర్ వివరంగా అన్నాడు.

మైత్రయోగాలు పూర్తిచేసి. మీపాఠ్యాల తయారయ్యే క్రైంలో మీరు చాలా జాగ్రత్త వహించాలి. ప్రలోభాలకు అతీతంగా పుండగలిగే మావసికస్థితికి ఎదగాలి."

"అంటే?" అయోమయంగా అడిగాడు సుధాకర్.

"వంచనాకాలు.... అంటే మీమి, నీరు, గాలి, అగ్ని, ఆకాశం అంతా కలుషితమైపోయి పుండినాడు. వాతావరణ కాలవ్యం. అది మనదేశపు వరుగులే కాదు, దేశ విదేశాల్లో మరింత ఎక్కువగా పుంది. అయితే ఈ వాతావరణ కాలవ్యం కంటే భయం కరమై వది మరొకటి ఏర్పడింది."

"ఏమిటది?"

"మావసిక కాలవ్యం. మనిషిలో పెద్దప్పు వెకిగిన స్వార్థం, ప్రలోభం. ఈజిమసీవట్లు, నిలాసాం వట్ల మోజా.... అధికారదాహం.... ఇవన్నీ ధర్మవి కాలవ్యం కాంటే ఎక్కువగా మనిషి మెదడునూ, మేధసీ, యుక్తాయుక్త విచక్షణా శ్లానాన్ని మహోన్నత సంస్కార తాపనీవల్ని కలుషితం చేసి, మ్రింగి వేస్తున్నాయి, మనిషి నాగరికతలో ఉన్నత శిఖరాల్ని అధిరోపించాడు. అణుపనీ, పరమాణువునీ కనుగొన్నాడు. ఆకాశగమనంలో గ్రహంతారాల్ని స్పృశిస్తున్నారు. కాని. అకవిలోనే అకవికి తెలియకుండానే పెరుగుతున్న మృగం.... క్రూరమృగం కంటే హీనంగా. క్రౌర్యంగా అతగాడ్డి వతనం చేస్తోంది. అడవుల్ని వరికిసారేస్తున్నారు. ఎందుకు? స్వాక్షరీలు స్థాపించటానికే కాదు. ఆ అడవుల్లోని అపార వంశా

దవి విదేశాల్లో తరలింది లక్షలు ఆర్జించటానికి. వృక్షాల వరికే కూడవాటికి గిట్టేది కూలి దబ్బులే. ఈ దూరాలకు దక్కేది లక్షలు.... రోట్లు ... ఇలాంటి కొదిమంది మూలవిరాట్టులే ఈనాడు దేశంలో పర్వత కాయస్థాని వేరెట్లగున్నారు. భావితలా లకి ద్రోహం చేస్తున్నారు." స్వామీజి ప్రశాంతంగానే అన్నాడుకానీ, కొదిపాటి ఆవేశం రోజుకినలాడింది మాటలలో.

"మీరు..మీరు. ఆత్మాల వాసం వాస్తవ్యు ఓ పార్టీ తాలాకు వ్యవస్థా? ఆశ్చర్యం గానో, అమమానంగానూ అడిగాడు సుధా కార్.

స్వామీజీ వచ్చారు. "అభయం మీక క్యర్నెడు. నాకేపార్టీ పీదా మోజులేదు. ఏ పార్టీ నాకువచ్చదు. కారణం అన్ని పార్టీ లల్లెనూ ఏర్పాటులు గొప్పవిగానే వుంటాయి. ఆవరించే వ్యక్తులే అవి వక్ర కావ్యం వట్టిస్తున్నారు. పోవండి పార్టీలో, రాజకీయాల్లో, రాజకీయ నాయకులతో చర్చనువ వెండుకు? నాక్కావలసింది, ఈ పుణ్యభూమిలోని ప్రకృతి, ఆ ప్రకృతి తల్లి ఒడిలో. "వర్వేజనాస్సు శివోశ వంతు" అనే ఆరాంక్షతో తవస్సు చేసు కుంటాను, మీ ఫాద్యులా రూపొందితే, మీ మీద ఎన్నో వర్తింతు రాగంవేమో వసుకుంటున్నాను."

"ఎవరు తెస్తారు వత్తిడులు?"

"దేశ ప్రగతికంటే, తమ స్వార్థం గొప్ప అనుకొనేవారు.. ఈ కాయస్థాని నుంచి కాపాడే శక్తి మీరు తయారు చేస్తే తద్వారా తమవ్యాపారాలు తగ్గిపోతాయేమో నవి అనువదే వారు, లేదా మీ ఫాద్యులావి తమ వ్యాపారాల కనువుగా మలుతుంది."

ఇది ఏ కార్మి మంది భవవంతులకో మాత్రం లాభ్యమయేలా చూచి. తాము లక్షలు గడించేందుకు ఉబలాట వదేవారు. కాబట్టి జాగ్రత్తమిన్నాను అంటే:" నాతో చెప్పవలసింది అయిపోయి వస్తున్నాను స్వామీజీ.

"ఇంత సువిశేష పరిష్కారం వున్న మీరిలా ఆదవుల్లోకి పారిపోయి వచ్చారెం చేత? ఈ పుణ్యభూమికి మీ మెదడు మేధా వువయోగించి మా వంతు కృషి మీరుచేయ కుడదా?" సుధాకర్ కాస్త చిరాగ్గా అన్నాడు.

"స్వామీజీ వకవక వచ్చాడు" నా వంతు కృషి నేను చెయ్యటం లేదని అను కుంటున్నారా? కలేవారే! మీరు సైంటిఫ్ట్ నేను యోగిని. పొంది బౌత్తికమైవ ప్రయో గళాం, వది మావత్తికమైక, ఆధ్యాత్మిక

ఎలాగూ నేనే ముందొళ్ళా గూ డీదో క్షార్ణ్యం ఎందుకని కాళ్ళో కాళి రేడిగా ఉంటాను....

1

మైన ప్రయోగకాల. ఈ దెహమే నా ప్రయోగకాల. నా దృఢమైన వంకల్యులు మేనా పరికరాలు. తూమిలో తివిజంపపర పోయి కూవ్యం ఏర్పాటుకున్నా. అకౌణ్యిన్ని వింఘక్రవరూ తూమి పద్ధి కోవలంలో ఏర్పడుతున్న అకౌణ్యుకం పాలు. తూమి మీద వస్త్ర వముదాయాన్ని మింగి బ్యాచెన్స్ కీపవ చెస్తుంది.

అయితాంబులు తయారయ్యాయి. వృద్ధి చెందిన దేశాంల. వాటిలో అస్తి పేలాయో, పేలుటదటమో ఎంకటావికి రంగం ఏర్పం చేయబడుతోంది. అలా జరి గితే వృష్టి వ్యవసాశనమై, తిరిగి వృష్టి ప్రారంభం కావటానికి, అందుకు అను కూం వాతావరణం ఏర్పరటానికి కావ్వి వేల, లక్షం సంవత్సరాలు వట్టవచ్చు. ఇదంతా ఏమిటి? మనిషి స్వాధీనునే మాన వికారోగ్యం కాదా? ఆ మానవిక కాలు ప్యాన్ని నేను సాధించ దలచాను!”

“వ్యాలో?” సుధాకర్ ఆశ్చర్యంగా అరిచాడు.

“అవును, అది నా ఏకాగ్రత, సత్సం కల్పం, మధ్యావన సక్రామం, వచ్చేలంలో మంచి ఆవిర్భవస్తుంది. అందుకను వైవ ప్రదేశంగా ఈ శ్రీశైలం పర్యత ప్రాంతం నాకు తోచింది. మీలాటి వైంటిస్తులు బాహ్య ప్రకృతిని, లోబద్యుకావి, భౌతి కంగా ఎంత అభివృద్ధి అయినా తేగలరు. కానీ, మనిషిలోని అంతర్ ప్రకృతిని కంట్రోల్ చేయలేని నాడు. ఆ అభివృద్ధి అంతా, ప్రపంచ నాశనానికే ఉపయోగ వస్తుంది తప్ప, ప్రపంచ కల్యాణానికి దోహదం చేయదు. ఆ కంట్రోలింగ్ పవర్ రావాలంటే, మనిషి తనలోకి తన

చూసుకోవాలి. అ సూ యి, ద్వేషం, స్వాధీం, కుడిచివేసి, వాటి స్థానాలో పశు సం, ప్రేమ, అత్య విశ్వాసం ప్రతిష్ఠించ బడాలి, ఇవి డబ్బుతో కానగలిగినవి కావు. బాహ్య ప్రకృతి మంచి పొంద గలిగినవి కావు. ఎవరికి వారు ఆ దాన్నత్యాన్ని సాధించమూ, తాము సాధించిన మార్గాన్ని ఇతరులకు బోధించి సుగమం చేయటమూ చేయాలి నా ప్రయోగమూ సాగనా అదే. ఇది ఏ ప్రలోకాలకు లొంగనిది. మీ ఫారులూ వూర్తయే పరికి దేశ విదేశాలలో స్వాధీపర శక్తులూ మిమ్మల్ని వేదించేందుకు, సాధించేందుకు స్థిరపడ తాయి. ఏ కేర ఫుల్.”

స్వామికి ఇ ప్రమయిం దవచ్చు లేచారు. సుధాకర్ లేచాడు.

“ఇంతకే మిరెవలో....” కుతుకాలంగా అడిగాడు.

“చెప్పటానికి ఆళ్లం తరమేం లేదు. నేనూ డాక్టర్ని. మా కుటుంబం పేదరికం తో వుండసి, డబ్బు సంపాదిస్తే శాంతిగా వుండొచ్చనే భ్రమతో ఫాస్ట్ వెళ్లాను. లక్షలు గడించాను. కుటుంబ పధ్యులందరికీ అన్ని పనరులూ సమకుర్చాము.... కానీ..”

“కానీ?”

“ఎవరిలోనూ తృప్తి కనిపింప లేదు నాకు. “ఇకచాలు” అన్న విండుతనం గోచరించలేదు. బంగళాలు, కార్లు, టి.విలు. డాటి.. ఇంకా ఇంకా ప్రపంచంలోని ధనమూ, విలాసాలూ తమకే, తమ ఒకరికే అందుబాటులోకి రావాలన్న “అబ” “కక్కుర్తి” చూశాను.. తలతిరిగి పోయింది. పేదరికాన్ని జయించవచ్చు, కానీ అన్నీవున్నా, తృప్తిలేని ఈ మానవిక!

పేదరికాన్ని జయించటం ఎవరి కరిం? అనిపించింది. నా వాళ్లకి కావాలింది నా దబ్బు. అది సంపాదించే యంత్రంలా నేనున్నా కాకం.. వాళ్ల నమ్మ గౌరవిస్తారు.. లేనప్పుడు తమగురించి ఆలోచించరు.. నా చదువూ, కృషి అంతా ఒక్క నా కుటుంబాన్ని ఆర్థికంగా ఇంకా ఇంకా పెంచేందుకనా; దేశానికి నేనేమీ కానా; నాకు దేశం ఏమీ కాదా? అనిపించింది.. తబ్బు వాళ్లకిచ్చేవాను. కట్టుబట్టడంతో నేను బయట వర్తామ. వ్యవస్థమైవ గాలి, నీరు, ప్రకృతి వున్నాయి కూడ. ఇలాటి ప్రదేశాల్లో నా శేష జీవితం గడుపులో వర్తాజనం శ్రేయస్సుకు సంబంధించిన కార్యక్రమం.. చేపడదామని విద్వయింతు కున్నాను. కార్యక్రమం చేపట్టేందుకు ముందుగా, వన్ను నేను ఆమలినంగా తయారు చేసుకోవాలి. అందుకు తపస్సే మార్గం.. జనవమ్మర్థం లేనిచోటే ఏకాగ్రత కుదురుతుంది...."

"మీ వాళ్లొచ్చి మిమ్మల్ని బ్రతిమాలరా: మళ్లీ రమ్మని."

"బ్రతిమాలారు. ఎందుకు టా? మళ్లీ దబ్బు సంపాదించేందుకు. లేదా వారితో బాటు ఆ దబ్బు సుఖాలు నిర్వాహారంగా అనుభవించేందుకు.... నా కిష్టం లేదు. భౌతికమైవ మఖానికి విలువ నివ్వవర్తామనే ఈ దేశాన్ని ఆక్రమణకు సంస్కారం. అలా విలువ ఇచ్చినాడు ఆసంతృప్తి తప్ప ప్రగతి సాధ్యంకాదు. ఈ భౌతిక మఖానికి ఆంతం లేదు.

ఆమెరికా, బ్రిటన్ లాంటి సంపన్న దేశాల్లో అన్నీ వున్నాయి. కానీ ఆక్కడి వారిలో నూటికి ఒక్కడిక్కూడా శాంతి లేదు. మనశ్శాంతి కోపం. మనదేశం

వరుగెక్కువ వస్తున్నాడు. తమదేశంలో మనదేశపు యోగవనాలూ, భజవలూ ఏకాగ్ర పాదాలూ ఆవరించే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. ఎమిటిదంతా?

"మదాకర: ఒకనాడు వర్తావ్రవంపము ఆజ్ఞాపంలో, వెనువిద్వరలో మువిగి వున్నపుడు, మనదేశం జ్ఞానవిగ్న పెట్టి దోయి. వలండా, తక్షణం.... ఏకవవిద్యా లయాలనుంచి విదేశీయులు జ్ఞానం తమ దేశానికి వట్టుకెళ్లారు. భాస్కర గజీ రంలో, ఈనాటి మృత్తికృ: రాకెట్లను సుబంధించిన మూలసూత్రాలున్నాయంటారు. లీలావతి గణితంలో. ఈనాటికి కమ్యూనికేషన్ వెబ్ సైట్లూ బెక్ కు మూలసూత్రమే ఒక శ్లోకంలో ఆమె వ్రాసినది వింటున్నాం.... ఆమె మహోన్నతజాతి ఏమోతోందీనాడు....

ఏదిమంది మనాళ్ల మధ్య కుట్టుని ఏనిచేసి చేతు తెచ్చిస్తే ఏంలేదుగానో నో స్ట్రోహితులెంతో ఓమారెళ్లమీ ఏర్పిషను తీసుకోలేదని అలా ఏమిస్తారే!

వర్ష ప్రపంచాన్ని జాగృతం చేసిన మనజాతి.... మనదేశం ఈనాడు నిద్రలోకి, పెనునిద్రలోకి జారిపోతోంది. బౌతిక సుఖాలవేపు పరుగులుతీస్తోంది. ఈ జమనాకి అంగలారుస్తోంది.... ఇది ధ్వనికాలుష్యాన్ని, వాతావరణ కాలుష్యాన్ని మించిన మానసిక కాలుష్యం. మానసిక భావదాస్యం. ఇది అరికట్టటానికి నాలాటి వారు అవసరం. ఇద్దరం జన్మించిందీదేశంలోనే. ఇద్దరి చేయమూ దేశ ప్రగతే.... ఎవరి మార్గాలలో వాళ్ళం పయనిద్దాం.... వీలైతే ఇద్దరం కలసి కప్పిచేద్దాం.... ఏకాగ్రత సాధించాక కవి పిస్తాను.... వస్తా."

స్వామీజీ ఇక మాటలకు అవకాశం ఇవ్వకుండా చీకటిలో, చిక్కని ఆడవిలోకి నిర్భయంగా వెళ్లిపోయాడు. చెండు యువకులు గుడిసె బైటివరకూ వెళ్లి, తిరిగి

క్రొఫ్ సునుంఠి రొవంఠి అరగంట్టల్వంఠి
 త్రియంఠి!... బింజొకట్టుంఠి క్రొఫ్
 వేక-వస్తుక్ష్మా. త్వరగా క్రొఫి
 నా మొక్కన తగతెయ్యు...

వచ్చాడు.... సుధాకర్ కు ఏదో అద్భుతంలోనుంచి వర్తమానంలోకి వచ్చివట్టుంది....

"మ ర లా ఎన్నివొస్తారాయవ్," చెంచులకేమి చూస్తూ అడిగాడు. "శైలేడు." అమాయకంగా చెప్పాడు. కీపులో బంగళాకి వచ్చేకాడు.

అడు నెలలు గిద్దన చికిరిచోయాయి. సుధాకర్ ప్రయోగాలు వ్యర్థికావచ్చాయి. ఇక పిద్దాంతీకరించుటే తరువాయిగా వుంది. ఈలోగా ఐదారుమార్లు శ్రీకైలం ఆలయానికి వెళ్లవచ్చాడు. స్వామీకూడా కూడా కవిపిస్తారేమోనని వర్షకసానువుల్లో చూశాడు. ఏ మాతుమాలనో సుఖాలకి వెళ్ళాడో.... లేక ఏ చిరుక అయిపో.... "ఊహలూ ఆలా జరగడు. ఆత్మ విక్వాసం వున్నమనిషికి అదొక్కటే అయిదం. అదొక్కటే ప్రపంచాన్ని జయించే శక్తి ఇస్తుంది" అనుకున్నాడు.

"హలో సుధాకర్." డిల్లీనుండి ఓ లండీకారుల బృందం వచ్చింది. ఉదయాన్నే. పరస్పర పరిచయాలూ, నేరవాలూ అయ్యాయి. మోతీలాల్ ఆ బృందానికి నాయకుడు. అతగాడే పంభాషణ మొదలెట్టాడు. "మీ ఫార్ములా తయారయిందనుకుంటాను."

"అయి వేవర్లలో ఫేర్ గా పిద్దాంతీకరించుటయే తరువాయి." సుధాకర్ గర్వంగా చెప్పాడు.

"గుడ్: మీ ఫార్ములా మాకివ్వమని కోరటానికి వచ్చాం, మేమంతా ఎరువుల ప్యాక్టరీలూ, మలదుల పెంపేలూ, దేశ

విదేశాల్లో పేర్లు పున్నవాళ్ళం."

"మీరేం చేసుకుంటారా పార్కులా?"
ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుధాకర్.

"మీరు ప్లేన్ గా అడిగాడు. డేమూ
ప్లెయింగ్ గానే చెబుతాం." హిందీలో
అన్నాడు మిత్రా. "మీ పార్కులాకు
పాతిక లక్షలిస్తాం. మా వద్ద పుంజుకుని,
అది మా వ్యాపారాలకు అడగరానివిధంగా
విడుదల చేస్తాం"

"అంతే?"

"మరేంలేదు. అందరికీ అందుబాటు
లోకి వచ్చినదంటే మా కంపెనీలూ
వ్యాపారాలూ దెబ్బతింటాయి. అంచేత
ఏకొద్దిమందికీ దక్కేలా చేస్తే తద్వారా
మాకు లక్షలు. కోట్లు గడించే ఆవకాశం
వుంటుంది, మీకు పాతిక లక్షలు చాలవస్తు
కుంటే. మరో పాతిక లక్షలకు బెరం
చెప్పండి ఇస్తాం. వ్యాపారమన్నాకా
స్వాపారమే" అన్నాడు పిట్టా

"ఈ దేశంలోగానీ, దేశదేశాల్లోగానీ
పేదలకి ఆవకాశంలేదా ఇకా? వారండురో
డు కాలుష్యాల్లోనే నాశనం కావాలా?"
ఆవేశంగా అడగాడు సుధాకర్:

"గీతా వేంతుంటేంది సుధాకర్? ఎవరి
కర్మ వాళ్ళదంటోంది" నవ్వుడు
మోతీలాల్:

"వక్రభాష్యం చెప్పకుంటే గీతైనా,
నురేదైనా ఇలాగే వుంటుంది నేను నా
పార్కులా అమ్మను. ఇది ప్రపంచ
శ్రేయస్సుకోసం ఉపయోగిస్తానంటే?"
ధృఢంగా అన్నాడు సుధాకర్.

"బృందం లేచింది. ఆల్ రైట్, యువ
కుడివి. ఆవేశంలో పున్నావు. ఆలో
చించుకోవటానికి ప్రేమిస్తాం. ఈలోగా,
నీకీ వనరులన్నా చేసిన ప్రభుత్వంలో

కొందరు పెద్దలు మివాళ్ళే. వాళ్ళచేత
ఎత్తిడి గేస్తాం. గో షో షో గో గో గో
గొడ్డలితో సాదిస్తానంటే. ఏంచేస్తాం"
కారులో వెళ్ళిపోయాడు

అర్జూన్ నెల రోజుల్లో ఎన్నో విచేసే
కంపెనీలనుండి అక్షం. కేవల చూపాయిల
ఆఫీస్ లో! వత్తిడి వచ్చాయి. ప్రభుత్వం
కూడా: ఈ పార్కులా ద్వారా కోట్ల డబ్బు
వచ్చేట్లుంటే? వదులు కోవటంమంచిదా?
కాదా? అన్నీ మిమాంసలోపడి! అది
లేలేవుదుకు ఓ కమిటీవేస్తున్నాయి అనడం
కార వాల్తెల్లిస్తున్నాయి.

సుధాకర్ కి చిరాగ్గొప్పంది. ఆ గా
పుంది.

ఈ ఆరునెలలు తను రాత్రొంబవిళ్ళు
చేసిన ప్రయోగ ఫలితం వృథా కావలి
పిందేనా: స్వాధ్యాలకు బలికావలిపిందేనా?
అనాడు స్వామీజీ చెప్పిన హెచ్చరిక

మీ శ్రోత్రీసులూ ఓ.టి ఉయటగా-
కొస్తే కునెల ఏవకే ట్రేం వెయ్...
వచ్చేనెల ఎంటగుంటి.

ఇంతగా విజమాతుడను కోలేడు. కానీ ఈనాడవిపిస్తోంది. ఫార్ములావి కాగితం మీద పెట్టరుగాక పెట్టరు. తనలోనే....తనలోనే పోయినా వర్తమానేడు. స్వాస్థ్యపరుల చేతికి మాత్రం చిక్కనివ్వడు.... తన గురువు వివశంకలన్ ఆర్యం యాడిద ఫాయి చేయడు. అశాంతిగా వరండాలో పరిచయంచేస్తున్న సుధాకర్. జీవప్రతిని త్రుష్ట పడ్డాడు.

“సుధాకర్.” స్వామిజీ వరండా దగ్గరగా వచ్చేవారు. ఆరు నెలల్లో ఆయన అద్భుత రేజిస్ట్రులో నిండివున్నాడు. బాగా పెరిగి గర్భం. జ్వాలవస్త్రం. శోషణం మాత్రం వరించివున్నాడు. ఒక ముడి అలాగే నిల్చిపోయింది. అదే చిరునవ్వు.

“ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారేం?” స్వామిజీమే అడిగారు మళ్ళీ.

“మనోహరం ఎన్నోమారు. ఎన్నో

నో జీతం స్నేహితులకే బార్దకే తగలడంపోయిందిగానే తునలకూడా నో జీతంతో ఇల్లు బొగ్గలకూ గలవు.

ప్రదేశాల్లో వెదికాను. ఇప్పుడు కూతాత్మగా చూచి ఆనందంతో నోటమాట రాలేదు.” వెంటనే అన్నాడు సుధాకర్. ఇద్దరూ వరించాలో నేలమీద కూర్చున్నారు.

“ఎక్కడున్నారీండాకా?” కుతూహలంగా అడిగాడు సుధాకర్.

“పైకి బిల్లాల్లా కనిపించే ఎన్నో గురూలున్నాయి. లోపల విశాలంగా మంచి గారీ. చెయ్యూ. నీరూ. పరివృత్తిలో వున్నాయి. అయితే ఆత్మ విశ్వాసమే ఆయుధంగా గాలించాలా గుహల్ని. కొన్ని రకాల చేర్చూ. నాయబూ కనుగొన్నాను. అవరించే కొన్ని రోజులవరకూ ఆకలి చేయదు. పుష్టికగ్గుడు. డ్రైన్స్కో “విటమిన్” లాగా పనిచేస్తాయి. మీ ప్రయోగం ప్రార్థయించా?”

“అం” నిర్విప్రంగా అన్నాడు సుధాకర్. తనమీద వస్తున్న వల్లిదూల గురించి చెప్పాడు వివరంగా. ప్రతుక్కమే నిర్ణయించి తన ఫార్ములా తీసేసు కుంటే ఇక కాను చేయగలంబేమీ లేదని వాపోయాడు.

స్వామిజీ వృజరాలం చూసంగా. గుండీంగా పుండిపోయారు. తర్వాత కర్తవ్యం స్మరించిన వాడిలా కల పంకించాడు.

“నిరాశపడకండి. నాకు తెచ్చి. అలా జరుగుండనే ఆశుమానం నాకుంది.

కారణం ఏమంది చక్కాలైతేనా వక్ర గతికి లాగే స్వార్థమల కీర్తుల చేతుల్లో విదేశ భావివక్రకండి ప్రమాదకరమైతే భావదాస్యంలో. సుఖిలాంపతలో మునిగి పోయి వుంటేదేశం.... దామ్నండి మనం మీ ఫార్ములావి రక్షించాలి. భావి తరాల! ఈ విక్షిప్త బీజాన్ని అంద జేయాలి

వాటిలాంటి వీరులకోసం అన్వేషించాలి. మీరు రూపొందించిన పాఠ్యులూని కాగితం మీద పెట్టకుండా, మీ మనసులోనే కాళ్ళతంగా ముద్రించుకోండి. పల్లివీటి ఇవ్వకుండా దేశమంతటా పాకేలా, క్రమశిక్షణకా కార్మికులూ బహుగణితో కార్యక్రమం రూపొందించాడు. అయితే ఇక ఇక్కడ వుండకండి." నిస్వార్థంగా చెబుతున్న స్వామీజీ కంఠం బిగుమంది.

హఠాత్తుగా సుధాకర్ లేచాడు. కర్తవ్యం స్ఫురించినవాడిలా....
 "మీ తపస్సు పూర్తయిందా స్వామీజీ?" అన్నాడు.

"ఆ: ఇక ఆచరణకు పూనుకోవాలి. దేశమంతటా వర్యటిస్తాను. దేశభక్తివీ, స్వార్థత్యాగావ్వీ బోధిస్తాను. నాదైవం ఈదేశం. నాద్యేయం ఈదేశం వర్యవంపన్నం.... భౌతికంగా మాత్రమే పారిశ్రామికంగా మాత్రమే కాదు..... మానసికంగా కావటమే. అందుకు నాకు అన్నివిధాలా తోడ్పడేవారి కోసం సమర్థ రామదాసులా అన్వేషిస్తూ తిరుగుతాను. నా అన్వేషణ ఫలిస్తుంది...."

"అగండి స్వామీజీ." సుధాకర్ ఆత్రంగా పలిచాడు.

"ఏమిటి?"

"మీ ప్రథమ కిస్సుణ్ణి నేనే: ఈ చణమే వ్యతిరేకించండి. ఈ నా మాతృభూమికోసం ఈ దాక్టర్ సుధాకర్, మీ సాదర్భావ్యంలో నడుస్తాడు. పదండి వెళ్దాం."

స్వామీజీ. సుధాకర్ని కొంగరించుకున్నాడు క్షణకాలం..

వాళ్ళిద్దరూ ఎక్కడికెత్తున్నారో

నొక్కరికీ తెలియలేదు.
 పదిహేను రోజాలకర్వాత. ప్రముఖ పత్రికలన్నీ ప్రచురించాయి ఓ వార్త. శ్రీశైల పర్యటన సానువులలో ప్రయోగాలు చేస్తుండిన దాక్టర్ సుధాకర్. ప్రయోగ ఫలితాలని వెల్లడించ గుండనే, ప్రయోగ కాలను చిందరివందరచేసి, ఏ బహుమతీ పొందకుండానే, ఎటో వెళ్ళిపోయాడనీ, అతగాడికి హఠాత్తుగా మతిభ్రమించటయే ఇందుక్కారణమనీ అవార్త సారాంశం.

అది చదివిన చాలామంది చదుపుకున్న యువతీ యువకులుకూడా, భద్రతారణ్యంలోని మృగాల్ని చూచి భయపడి, మతిభ్రమించి వుంటుందని కొందరూ, మొరటులైన చెంచులు "కాతబడిచేసి వుంటారేమోనని కొందరూ, రాతింబగళ్లు ప్రయోగకాలలో వంటరిగా గటవటం వల్ల, మెదడు దెబ్బతిని వుండవచ్చునని కొందరూ పూహా గానాలు చేశారు. చేస్తూనే వున్నారు....

కానీ తావికరాలకోసం ఇద్దరూ యువకులు చెరొకమార్గంలో క్రమించి.... తమ క్రమనూ, దీక్షనూ విక్షిప్తం చేస్తున్నారన్నది మాత్రం ఎవరి పూహాకూ అందని విషయం.

